

ЗАСОБИ ФІЗИЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ПРИ ЛІКУВАННІ ГОСТРОГО ТА ХРОНІЧНОГО ПІЕЛОНЕФРИТУ

Пієлонефрит являє собою інфекційне захворювання, яке в результаті ураження патогенами паренхіми нирки, чашок і ниркової балії, проявляється запальним процесом в нирках. Найчастіше інфекція проникає із сечового міхура, в нього ж бактерії потрапляють з шкіри навколо уретри. Пієлонефрит може розвиватися як самостійне захворювання, але переважно він діагностується в комплексі з сечокам'яною хворобою, чоловічим недугом – аденомою передміхурової залози, патологічними станами жіночих статевих органів, пухлинами сечостатевої системи, цукровим діабетом або ж розвивається в вигляді ускладнень в післяопераційний період. У зв'язку з фізіологічними особливостями будови жіночої сечостатевої системи, у прекрасної половини людства, інфекційне захворювання зустрічається в шість разів частіше, ніж у чоловіків. Найбільш поширеними збудниками пієлонефриту є: кишкова паличка; протей; ентерококи; синьогнійна паличка; стафілококи.

Основні причини розвитку хвороби – це: переохолодження; вірусні інфекції (грип, ангіна, тонзиліт, ГРВІ та інше); застій сечі в сечових шляхах; цистит; запальні захворювання; цукровий діабет; механічні пошкодження сечового міхура; хвороби нирок; гіповітаміноз; ВІЛ; часті перевтоми; фізичне виснаження; наявність катетерів, сечоприймачів; вагітність; безладні статеві зв'язки; аномалії сечових шляхів; ускладнення після оперативного втручання на сечостатевих органах; променева і хіміотерапія; гормональний збій; полікістоз.

Клінічні прояви пієлонефриту залежать від віку і форми захворювання. Найбільш поширені такі симптоми: загальне нездужання, слабкість; гарячковий стан, озноб; нудота, блювота, пронос; біль у боці під ребрами, який віддає в спину, клубову ямку і надлобкову область; підвищення температури тіла; сплутаність свідомості; часте сечовипускання; гематурія.

У фізичній реабілітації хворих на пієлонефрит застосовуються методи фізіотерапії як способи швидкого відновлення нирок.

Фізіотерапевтичні процедури полягають у впливі тепла на область нирок. Як правило, використовують інфрачервоні сауни, УВЧ-терапію, ультразвукову терапію, електрофорез із застосуванням уросептиків, грязелікування, гальванізацію і озокерітотерапію. Ці процедури спрямовані

на поліпшення кровопостачання нирок, розширення судин в ниркових тканинах і швидку їх регенерацію.

На стадії стійкої ремісії хвороби і при реабілітаційних заходах можна застосовувати і лікувальний масаж. Його основна функція в поліпшенні кровопостачання ураженого органу. В якості основних масажних маніпуляцій застосовують несильно розтирання, погладжування, вібрацію або розминка. Ударні і постукуючі рухи в області нирок протипоказані при проведенні масажу.

В області нирок (попереку) категорично заборонені будь-які жорсткі маніпуляції масажу.

Після перенесеного пієлонефриту людям, які раніше займалися спортом, можна повертатися до нього лише з дозволу лікаря.

Після перенесеного пієлонефриту людям, які раніше займалися спортом, можна повертатися до нього лише з дозволу лікаря. Але все ж частіше в якості підготовчої терапії застосовують ЛФК (лікувальну фізичну культуру). Її проводять як стаціонарно (у санаторних умовах), так і амбулаторно.

ЛФК – це спеціально розроблений комплекс вправ при нирковій недостатності, що проводиться дозовано і в помірних кількостях. Така методика реабілітації дозволяє пацієнтові швидко відновитися і уникнути можливих ускладнень після перенесеного пієлонефриту.

Основними позитивними сторонами ЛФК є:

- підвищення захисного бар'єру організму;
- посилення кровотоку в області розташування нирок;
- нормалізація гормонального фону методом впливу на ендокринну систему пацієнта;
- нормалізація сечовиділення, що буде сприяти відновленню роботи пошкодженого органу;
- запобігання застійних явищ в одній або обох нирках;
- поліпшення метаболізму, що додатково буде сприяти поліпшеною роботі нирок;
- поліпшення життєвого тонуусу і адаптація нервової системи після перенесеного захворювання.

Лікувальна фізкультура повинна проводитися тільки під керівництвом і наглядом досвідченого фахівця.